

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Split, Gundulićeva 27

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sucu tog suda Krešimiru Meiću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja ad. 1 JOŠKA RADOŠEVIĆA, OIB: 76298109281 i tužitelja ad. 2 JELENE RADOŠEVIĆ, OIB: 12631694362, oboje iz Dugopolja, Ramska ulica 26, oboje zastupani po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Ljubičić-Vrdoljak & partneri d.o.o. Split, protiv tuženika ad. 1 GORDANE VUKASOVIĆ iz Zagreba, Kozjačić 18A, OIB: 42242783974, tuženika ad. 2 MARIJE BULJAN iz Zagreba, Čepelovački odvojak 5, OIB: 67329581126, tuženika ad. 3 DIJANE VERKIĆ iz Sesveta, Ulica Ladislava Šabana 14, OIB: 45768855811 i tuženika ad. 4 ŽELJKA VUKASOVIĆA iz Zagreba, Kozjačić 18A, OIB: 97916254862, svi zastupani po pun. Mariji Perić, odvjetnici u Splitu, radi utvrđenja valjanosti usmene oporuke, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 24. srpnja 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja, odvjetnika Željka Vrdoljaka, te punomoćnice tuženika, odvjetnice Marije Perić, na ročištu za objavu presude, 14. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

- I. Utvrđuje se da postoji i da je pravno valjana usmena oporuka oporučiteljice pok. Ane Marketin, pok Joze OIB: 17469906186, umrle dana 3. ožujka 2018. godine, kojom navedena oporučiteljica svu svoju pokretnu i nepokretnu imovinu ostavlja tužiteljima 1. JOŠKU RADOŠEVIĆU, OIB: 76298109281 i 2. JELENI RADOŠEVIĆ, OIB: 12631694362.
- II. Dužni su tuženi u roku od 15 dana tužiteljima nadoknaditi parnični trošak u iznosu od 2.936,36€, suviše zakonska zatezna kamata na isti koja teče od 14. rujna 2026. godine do isplate.

Obrazloženje

1. U tužbi, zaprimljenoj 19. ožujka 2020., tužitelji Joško Radošević, OIB: 76298109281 i Jelena Radošević, OIB: 12631694362, oboje iz Dugopolja, Ramska ulica 26 (dalje u tekstu: Tužitelji), navode da je Rješenjem Općinskog suda u Splitu broj O – 1425/2018 od 9. ožujka 2020. godine, prekinut je ostavinski postupak iza smrti pok. Ane Marketin, pok Joze OIB: 17469906186 umrle dana 3. ožujka 2018. godine. Točkom II., naprijed citiranog rješenja upućuje se nasljednici Joško i Jelena Radošević u roku od 30 dana od pravomoćnosti rješenja pokrenuti parnicu radi utvrđenja postojanja i valjanosti usmene oporuke pok. Ane Marketin, pok Joze protiv tuženika. Točkom III., određuje se da će prekid postupka trajati do pravomoćnog okončanja spora. Predmetnom usmenom oporukom pok. Ane Marketin, pok Joze

OIB: 17469906186 svu svoju nepokretnu i pokretnu imovinu ostavlja svojim nećacima Jošku i Jeleni Radošević, tužiteljima, koji su se o istoj brinuli o zdravstvenom stanju ostaviteljice i svakom drugom smislu tijekom života. Predmetna oporuka je izjavljena pred svjedocima te ista sadrži sve pretpostavke valjanosti sukladno zakonu.

2. U odgovoru na tužbu, zaprimljenom 27. travnja 2020., tuženi Gordana Vukasović iz Zagreba, Kozjačić 18A, OIB: 42242783974, Marija Buljan iz Zagreba, Čepelovački odvojak 5, OIB: 67329581126, Dijana Verkić, iz Sesveta, Ulica Ladislava Šabana 14, OIB: 45768855811 i Željko Vukasović iz Zagreba, Kozjačić 18A, OIB: 97916254862 (dalje u tekstu: Tuženi mnavode kako se Tuženici protive tužbi i tužbenom zahtjevu. Predlažu da sud tužbeni zahtjev tužitelja odbije kao neosnovan te da obveže tužitelje da tuženicama naknade parnični trošak. Suprotno činjeničnim navodima tužbe, pok. Ana Marketin da nije usmenom oporukom raspolagala svojom imovinom, pa, kako nema oporuke, ni usmene, da je netočno da bi predmetnom usmenom oporukom pok. Ana Marketin, pok. Joze svu svoju nepokretnu i pokretnu imovinu ostavila svojim nećacima Jošku i Jeleni Radošević, tužiteljima. Nadalje, tuženi navode da je odredbom čl. 37. Zakona o nasljeđivanju propisano da oporučitelj može očitovati svoju posljednju volju usmeno pred dva istodobno nazočna svjedoka samo u izvanrednim okolnostima zbog kojih nije stanju oporučiti ni u jednom drugom valjanom obliku, te da pok. Ana Marketin nije očitovala svoju posljednju volju, da nije uopće očitovala svoju posljednju volju, pa ni pred dva istodobno nazočna svjedoka. Dakle, da je pretpostavka postojanja usmene oporuke da oporučitelj svoju volju očituje usmeno, da izrekne svoju posljednju volju, a da isto pok. Ana Marketin nije učinila. Nadalje, tuženi navode da iz izjava Nediljke Čikeš i Joze Rogošića ne proizlazi da bi pok. Ana Marketin očitovala svoju posljednju volju, jer da je Nediljka Čikeš pred javnim bilježnikom navela da ju je pok. Ana Marketin zamolila da pronađe olovku i papir, da dok je ona tražila olovku i papir, da je došla hitna pomoć. Nediljka Čikeš je navela da je istovremeno s prvom pomoći došla još jedna muška osoba, kojega ne poznaje, da ne zna kad je došao, a misli da je je došao u isto vrijeme kada i hitna pomoć. Navela je da je ona bila u dnevnom boravku i tražila olovku i papir, dok da je ostaviteljica bila u velikoj spavaćoj sobi, a muška osoba da se nalazila u hodniku. Navela je da više nema što izjaviti. Dakle, da Nediljka Čikeš uopće nije navela da bi pok. Ana Marketin usmeno očitovala svoju posljednju volju, nije navela da bi to napravila ispred dva istodobno nazočna svjedoka. Naprotiv, da je navela da nije bilo usmenog očitovanja volje, a bila je jasna i oko toga tko je i gdje boravio u kući pokojnice prije nego je odvedena prvom pomoći u bolnici. Iz iskaza Joze Rogošića ne proizlazi da bi pok. Ana Marketin očitovala svoju posljednju volju usmeno pred dva istodobno nazočna svjedoka. Jedini pravilan zaključak je da pok. Ana Marketin nije očitovala svoju posljednju volju usmeno pred dva istodobno nazočna svjedoka, a što znači da ne postoji usmena oporuka. Kad nešto ne postoji, ne može se ocjenjivati je li pravno valjano. Ne postoji. Kako oporuka nije izjavljena pred svjedocima, oporuka ne postoji pa ne može sadržavati pretpostavke valjanosti propisane zakonom. U konkretnom slučaju nisu postojale izvanredne okolnosti.

3. Između parničnih stranaka nije sporno da su svi u srodstvu s pok. Anom Marketin, pok. Joze r. Radošević, OIB: 17469906186, umrle dana 3. ožujka 2018. godine (dalje u tekstu: Ostaviteljica).

4. Između parničnih stranaka je sporno da li je ostaviteljica izjavila usmenu oporuku pred svjedocima od 1. ožujka 2018. godine, kojom svu svoju imovinu ostavlja Tužiteljima, te je sporno ukoliko navedenu oporuku jest izjavila, da li su u navedenom trenutku postojale izvanredne okolnosti, zbog kojih Ostaviteljica nije bila u stanju oporučiti ni u jednom drugom valjanom obliku.

5. Tijekom trajanja postupka, sud je izvršio uvid u spis ovog suda pod poslovnim brojem O-5064/2020, izveden je dokaz saslušanjem svjedoka usmene oporuke, Nediljke Čikeš, OIB: 69686454502, Pujanke 63, Split (list 81 – 83 spisa) i Joze Rogošića, OIB: 29385086925, Matije Gupca 3, Split (list 84 – 86 spisa) (dalje u tekstu oboje kao: Svjedoci usmene oporuke), izveden je dokaz saslušanjem Tužitelja (list 100-103 spisa), te je izveden dokaz saslušanjem tužene ad.1. Gordane Vukasović (list 103-105 spisa).

6. Svi izvedeni dokazi su ocijenjeni sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 26/1991., 34/1991., 53/1991., 91/1992., 58/1993., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 84/2008., 57/2011., 25/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023. i 146/25., dalje u tekstu: ZPP)

7. Tužbeni zahtjev Tužitelja je u cijelosti osnovan.

8.1. Uvidom u spis ovog suda pod poslovnim brojem O-5064/2020, razvidno jest da je Ostaviteljica preminula 3. ožujka 2017. godine u 7:45 sati, te da za istu nije bila evidentirana oporuka u Hrvatskom upisniku oporuka, da je iza sebe ostavila razne nekretnine na području k.o. Dugoplje, ali i stan u Splitu, u Zrinsko – Frankopanskoj ulici br. 45, upisan u zk.ul.br. 6650 k.o. Split, na trećem katu, površine od 49,02 m², koji se sastoji od jedne sobe, kuhinje, blagovaonice, izbe, kupaonice, hodnika, lođe, terase i balkona. Nadalje, iz navedenog predmeta je vidljivo da je pred javnim bilježnikom Milom Čipčić iz Splita, vođen ostavinski postupak iza Ostaviteljice vođen pod poslovnim brojem O-1425/18 UPP/OS-66/18, te da je u istom dana 26. rujna 2018. godine, izvedeno saslušanje Svjedoka usmene oporuke. Zaključno, iz spisa ovog pod poslovnim brojem O-5064/2020, jest razvidno da je doneseno rješenje pod poslovnim brojem O-1425/18 od 9. ožujka 2020. godine, kojim su Tužitelji između ostalog upućeni u parnicu radi sastava ostavine iza pok. Ostaviteljice, no isto je ukinuto rješenjem Županijskog suda u Osijeku, pod poslovnim brojem GŽ-1968/2020-2 od 1. prosinca 2020. godine, zbog činjenice da u navedenom prvostupanjskom rješenju nije točno definirani novčani iznosi iza Ostaviteljice, te je u konačnici raspravnim rješenjem od 23. rujna 2022. godine, određen prekid postupka do pravomoćnog okončanja ovog spora.

8.2.1. Na ročištu za glavnu raspravu, održanom dana 28. svibnja 2024. godine, sud je izveo dokaz saslušanjem svjedokinje usmene oporuke, Nediljke Čikeš, OIB: 69686454502, Pujanke 63, Split (list 81 – 83 spisa), koja u svom iskazu navodi kako je poznavala sada pok. Anu Marketin, da su se znale sa stanice u Splitu jer su obje iznajmljivale svoje stanove, da joj je bila poznanica još od 2008. godine, da ne može kazati da su bile prijateljice, učinile bi jedna drugoj usluge, a prije predmetnog posjeta Ostaviteljici, da je kod nje bila dva ili tri puta u stanu u Splitu, iznad Sjemeništa, te da je poznavala i njenog nećaka Joška Radoševića, jer da je on dolazio kod tetke na stanicu i ona mu se veselila više nego što bi se svom djetetu veselila.

8.2.2. Da je znala da je Joško sin njenog pokojnog brata, da isti ima sestru, a znala je i da je Ana imala sestru Janju koja je živjela negdje u okolici Zagreba i imala je više kćeri, po Aninoj priči, a nije se puno za to zanimala, te da Ana nije bila baš u dobrim odnosima sa sestrom. Da zna da joj je Ana često puta govorila da su djeca njenog pok. brata, djeca bez oca i da im mora pomoći. Svakako, da je kod Ane bila u stanu dva ili tri puta, da je znala da je ista bolesna, da ne zna od čega je болоvala, misli da je imala nekih srčanih problema, te da je prije posljednjeg susreta zamolila da ode kod javnog bilježnika, sada se ne može sjetiti koji je bio, a isti je imao kancelariju u zgradi pored hotela Globo, te da je Ana (Ostaviteljica) zamolila da pita javnog bilježnika da on dođe kod nje u stan da bi sačinila oporuku, a da joj je javni bilježnik osobno kazao kako je tada zauzet i da može izaći u stan kod Ane tek drugi tjedan, te da je kazao da Ana može sama sastaviti pisanu oporuku, a da je isto Ani i kazala.

8.2.3. Nadalje, svjedokinja navodi da ju je predmetne prigode Ana zvala telefonom, mobitelom i zamolila da odmah dođe kod nje u stan i da joj je kazala: "Molim te dođi, imam važnu obavijest...". Da je u stan Ostaviteljice otišla popodne i da je u stanu bila samo Ostaviteljica, da je ležala na krevetu, da ju je svjedokinja pitala gdje je Joško, a da je ona je kazala da je Joško otišao po doktora vezano za njegovo zdravstveno stanje. Slijedom navedenog, malo nakon toga, da došao, njihov Dugopoljac (svjedok Jozo Rogošić), da ne zna kako se isti zove, ali ga je sada vidjela u sudu, ušao je unutra u stan, da je Ostaviteljica ležala na krevetu u spavaćoj sobi, ona je bila u sobi pored Ane, a ovaj čovjek je došao do sobnih vrata, Ana je tada kazala da nije uspjela napraviti pisanu oporuku, da će ona sada usmeno kazati oporuku, i kazala je da ostavlja sve što ima bratovoj djeci, nikome drugome.

8.2.4. Nadalje, svjedokinja navodi da nije ništa posebno pitala jer je Ostaviteljica isto (iz točke 8.2.3.) već i prije govorila da će samo njima ostaviti, upitana navodi da joj se činilo da njeno zdravstveno stanje nije bilo baš dobro, svjedokinja nije doktor i ne zna je li joj prijetila odmah smrt i je li to ona mislila. Svakako, da je došao Joško i s njim su bila tri doktora, da su kazali da Ostaviteljica mora u bolnicu, ona nije htjela ići u bolnicu, oni su joj kazali da mora, da su je odveli i zna da je to bilo u četvrtak popodne, a u subotu da je Ostaviteljica umrla, misli da je bila subota i četvrtak, za vrijeme dok je bila u bolnici se s Joškom čula telefonom i kazao joj je da teta nije baš dobro. Navodi da joj je Ostaviteljica navedene prigode u stanu izgledala da tako kaže zamorno.

8.2.5. Slijedom navedenog, svjedokinja navodi da je Ostaviteljici bila na sahrani, na sahrani je Jošku kazala ovo što je Ostaviteljica njoj priopćila, da sve ostavlja njemu (Jošku) i sestri (Jeleni) i da je dala svoj iskaz pred sudom. Navodi da ne zna je li joj ova izjava Ane djelovala kao oporuka nekoga tko to želi priopćiti prije smrti, ona je sadržaj toga što joj Ostaviteljica rekla, često i prije govorila, da će sve ostaviti nećacima, a ovo što je te prigode izgovorila da je bilo rečeno čisto, glasno i jasno.

8.2.6. Nadalje, svjedokinja Navodi da je Ana znala te prigode da Joško ide po hitnu pomoć i da joj je to Ostaviteljica rekla, ali da joj se čini kako je Ostaviteljica mislila da neće ići u bolnicu nego da će joj tu doći pomoći. Navodi da je već upitana od strane sutkinje i ponavlja da je Ostaviteljica prilikom tog susreta bila pri punoj svijesti, svega svjesna.

8.2.7. Da je iskaz o ovom događaju dala kod javnog bilježnika u ostavinskom postupku iza Ostaviteljčine smrti. Nadalje navodi da je ona kod javnog bilježnika vezano za ovu oporuku rekla sve ono što je znala, a danas da je ponovno rekla ono što zna. Vezano za iskaz svjedokinje u ostavinskom spisu (list 31 tog spisa), u kojem stoji da ju je pozvao svjedok Joško Radošević, a da je danas kazala da ju je pozvala Ana, svjedokinja navodi da je možda tako rekla, da se ona sada toga ne sjeća. Sada, navodeći da se sada prisjetila, iskazuje kako ju je Ana nazvala telefonom da dođe, a da ju je Joško nazvao iz bolnice telefonom pitati je li došla do Ostaviteljice. Navodi da navedene prigode nije mnogo sa Ostaviteljicom pričala, kada je došla kod nje u stan, da je nekih možda 15 minuta sjedila u tom stanu, da je Ostaviteljica bila zabrinuta i da nisu mnogo razgovarale. Navodi da ju je Ostaviteljica te prigode pitala ima li gostiju, da su pričale o njihovim zajedničkim problemima, vezano za iznajmljivanje i tome slično.

8.2.8. Nadalje, svjedokinja navodi da je moguće da je ona neke detalje do danas od onog susreta 2018. godine zaboravila, da joj se čini da je zapamtila bitne detalje, ali da isto tako danas možda ne zna što je u nekim stvarima bilo jučer.

8.2.9. Na pitanje pun. Tuženika je li te prigode u stanu pok. Ane bila osoba koja je čistila, svjedokinja navodi da nije i da ta osoba nije bila u stanu dok je svjedokinja bila u stanu. Navodi da joj Ostaviteljica nikada nije rekla da ima neku žensku osobu koja joj čisti stan, a da joj se čini da je Ostaviteljica kazivala kako Joško čisti njen stan, zadnje vrijeme.

8.2.10. Zaključno, na pitanje pun. Tuženika svjedokinja navodi da se Ostaviteljčin stan sastoji od nekoliko prostorija, sa ulaznih vrata hodnik, sa hodnika desno jedna spavaća soba koju je Ostaviteljica pregradila i napravila dvije te je to iznajmljivala gostima, ravno je bio wc, a lijevo kuhinja zajedno sa sobom gdje je ona inače spavala kad je iznajmljivala, a ove prigode da je Ostaviteljica ležala upravo u prvoj spavaćoj sobi desno. Te prigode da je jedino bila u ovoj sobi gdje je Ostaviteljica ležala, da je sjedila pored njenog kreveta, da je sjedila i kada je Ana ovo priopćila o čemu je danas iskazala.

8.2.11. Navodi da nakon ovog iskaza kod javnog bilježnika do danas ni sa kime od stranaka niti osoba povezanih sa strankama nije pričala o ovome, da je ovo samo ispričala svojoj nevesti. Navodi da joj je Joško jedne prigode kazao da će najvjerojatnije u pogledu ove stvari i nasljedstva morati ići na sud, da se bojao da će ipak morati ići na sud, a da ne zna kada je to bilo, je li na Aninom sprovodu, je li kad je davala izjavu kod javnog bilježnika ili nakon toga, u ovaj trenutak navodi da se o tome ne može sjetiti. Navodi da Joškovu sestra jako slabo poznaje, a da Joška poznaje preko Ane i da sa njim nije ni u kakvim prijateljskim odnosima. Navodi da je 100 % sigurna da od iskaza kod javnog bilježnika pa do danas nije kontaktirala ni sa Joškom ni sa njegovom sestrom. Navodi da nije znala da će dobiti poziv za saslušanje u ovom postupku, ali kada je dobila poziv da je znala zbog čega je se zove.

8.3.1. Na ročištu za glavnu raspravu, održanom dana 28. svibnja 2024. godine, sud je izveo dokaz saslušanjem svjedoka usmene oporuke Jozе Rogošića, OIB: 29385086925, Matije Gupca 3, Split (list 84 – 86 spisa), koji u svom iskazu navodi da je rođak stranaka, pa tako i pok. ostaviteljice Ane Marketin, da se ona udala u

kasnijim godinama života, da iz tog braka nije bilo djece i da je uzela prezime svog supruga koji je preminuo. Zna da je Ostaviteljica imala stan u Splitu u Zrinsko Frankopanskoj ulici, znam da ga je iznajmljivala turistima i znao ju je sretati na autobusnom kolodvoru i povremeno dolaziti u navedeni stan kod nje u posjetu, da je ponekad znao i nešto popraviti u tom njenom stanu,

8.3.2. Nadalje, svjedok navodi da je pokojna Ana imala brata Petra koji je preminuo mlad, razbolio se pa su njegova djeca Jozo odnosno Joško i Jelena ostali bez oca, da je Jelena bila smještena u Domu za nezbrinutu djecu u Kaštelima, jer njihova majka nije mogla voditi brigu o njoj, a da misli da se čak pok. Ana pobrinula za to i ona da se brinula o Jeleni, posjećivala je, češće nego što je to radila Jelenina majka.

8.3.3. Nadalje, svjedok navodi da je sama Ostaviteljica imala težak karakter, da je bila svadljive naravi, sklona svađama i uvredama pa da zna da 10 godina nije imala kontakta sa sestrom Janjom Vukasović i njenom obitelji, Janja da je sa obitelji živjela u Zagrebu, da ne zna detalje te svađe, svakako da je mogao pretpostaviti da je sama teta Ana zbog svoje naravi ljuta na njih i da je zatvorila ta vrata. Slijedom navedenog, svjedok navodi da je osobno, za vrijeme svog studija u Zagrebu znao otići kod tete Janje i njene obitelji i podružiti se s njima.

8.3.4. Nadalje, svjedok navodi da što se tiče Tužitelja, odnosno djece njenog pok. brata Petra, upravo zbog činjenice da se radi o patrijarhalnoj obitelji, okolnosti da je Petrov, Janjin i Anin otac poginuo u II. svjetskom ratu, da su se posebno favorizirala muška strana, odnosno muška djeca, pa je tako Ostaviteljica imala posebno dobre odnose sa svojim bratom Petrom i njega je favorizirala, a također da je imala jako dobre odnose sa njegovom djecom i to posebno sa nećakom Joškom, kao muškim djetetom svog pok. brata. Da nikada nije čuo od Ostaviteljica da je ona u neakvoj svađi bila ni sa Petrom ni sa nećacima – Petrovom djecom, svakako, u to vrijeme, sve do smrti Ostaviteljice, da je tužitelj Joško bio momak, živio je momačkim životom i zna da je Ostaviteljica znala odgojno djelovati na njega, da ga je znala kritizirati, govoriti mu da se skradi i oženi i to joj je bila želja.

8.3.5. Slijedom navedenog, svjedok Navodi da mu nikada nije teta Ana izričito kazala da će sve svoje ostaviti tužiteljima, ali to bi nekako išlo u tom pravcu, rekla je da bi, da se Joško oženi, stan ostavila odmah njemu, dalo se zaključiti da bi ovo bila njena želja, iako nije to izričito kazala. Ovo što kazujem navodim da govorim o našim kontaktima prije predmetne prigode, dakle, sve do ove prigode nije izričito to priopćila nego je sve išlo u tom pravcu, dalo se tako zaključiti. Navodim da su se moji roditelji družili sa tetom Anom, najintenzivnije od sve naše rodbine i to govori o našim odnosima, svakako, navodim da je Ostaviteljica imala zdravstvenih problema, ona je u posljednje vrijeme prije svoje smrti oslabila, imala je šećer koji nije bio kontroliran i u pogledu toga su se razvile sve bolesti i njene zdravstvene tegobe.

8.3.6. Nadalje, svjedok navodi da je prije predmetne prigode bio kod Ostaviteljice u stanu 20 dana prije toga, da ona nije ležala u krevetu ali da je bila malaksala, da je vidio da nije dobro i da je sa Joškom pričao o njenom stanju, Joško da mu je kazao da je teta u lošem stanju, posljednjih mjesec dana je skrbio o njoj, prije smrti je zaleгла u krevet i znam da je on vodio brigu o njoj, što mu je kao momku pomalo bilo neugodno jer ju je morao presvlačiti i kupati. Navodim da ga je baš Joško predmetne prigode, prilikom mog posljednjeg susreta s Anom nazvao telefonom i kazao mu:

"Rođo, molim te da dođeš, teta Ana nije dobro...", da mu nije kazao zbog čega treba doći nego da mu je kazao da teta Ana nije dobro i da je vidio da ga je Joško nazvao u panici, da ga je zvao da pokuša doći i da mu pomogne oko tete. Slijedom navedenog, svjedok navodi da se popeo u Ostaviteljčin stan, a upitan je naveo da iza ulaznih vrata stana postoji hodnik, sa desne strane glavna spavaća soba, do nje manja soba koja se koristila kao spavaća soba i dnevni boravak, nakon toga kuhinja i ravno wc, a sa lijeve strane nije bilo prostorija.

8.3.7. Nadalje, svjedok navodi da je današnju svjedokinju Nediljku Čikeš poznavao preko Ostaviteljice, da ih je sretao na autobusnoj stanici jer su se obje bavile iznajmljivanjem svojih stanova, imao je dojam da su u dobrim odnosima, a kada je došao te prigode, u popodnevnim satima, sredinom tjedna, moguće srijeda ili četvrtak, da je u glavnoj sobi sa desne strane Ostaviteljica bila na krevetu, ova gospođa Čikeš da je bila u sobi s Ostaviteljica, u stanu je bio Joško i da je bio sav u panici, kazao je da ide na prvu pomoć vezano za Ostaviteljčino loše stanje. Da je Joško otišao, te nadalje svjedok navodi da nije ušao u tu sobu nego da je bio na vratima odnosno ispred te sobe, ali da je vidio Ostaviteljicu, da je bio prisutan tu, s Ostaviteljicom da je malo popričao, da je Ostaviteljica bila pri svijesti, prilično blijeda, da je vidio da se bliži njen kraj, da ju je pitao da li ga prepozna, da je Ostaviteljica rekla da ga zna, i da su tu razmijenili nekoliko rečenica.

8.3.8. Slijedom navedenog, svjedok navodi da nitko osim njih troje (on, svjedokinja Čikeš i Ostaviteljica) u tom trenutku nije bio u stanu odnosno u sobi, upravo je gospođa Čikeš potegla to pitanje da se bratovoj djeci ostavi taj stan, iz njihovog razgovora, Aninom i ove gospođe mu se činilo da je Ana imala namjeru prije ovoga sačiniti oporuku. Ova gospođa Čikeš je Ani kazala: "Idemo dovršiti onu oporuku ...", da je Ostaviteljica na to pristala, a da je njem bilo čudno da Ana već prije nije napisala pisanu oporuku s obzirom na njen karakter, no svejedno, da je Ostaviteljica kazala: "Ja sve ostavljam djeci pok. brata Petra.". Dakle, da je svjedok shvatio sam da Ostaviteljica svu imovinu ostavlja njima.

8.3.9. Zaključno, svjedok navodi da je došao Jozo (Joško), sa njim neki momci sa hitne pomoći, da su stavili Ostaviteljicu na nosila, da se ona nije tome protivila jer je već bila slabo, odvezli su je u bolnicu i nakon dan dva da mu je Joško javio da je Ana preminula. Navodi da je Joško s ovim momcima sa hitne pomoći koji su nosili Anu otišao iz stana, da je otišao odmah iza njih, a gospođa Čikeš da je ostala u stanu iza njega. Da je Jošku pomogao da organizira Aninu sahranu, da mu je isti kazao naknadno da se ovi iz Zagreba (Tuženi) protive tome da njemu i sestri pripadne stan i da mu je kazao da će biti pozvan kod javnog bilježnika radi izjave. Kod javnog bilježnika da je dao izjavu i tada da je naslutio da će biti pozvan kao svjedok u posebnom postupku pred sudom, te da od javnog bilježnika do dana održavanja ročišta, nije sa Joškom razgovarao o ovome, a upitan od strane sutkinje je li mu se one prigode u stanu činilo da su Anine riječi njena usmena oporuka, navodi da misli da je tada bio svjedok njene oporuke, da nije mislio da to treba posebno dati na nekakav zapisnik odnosno prijaviti, da mu je naknadno Joško kazao da će biti pozvan u ostavinskom postupku.

8.3.10. Na posebno pitanje sutkinje navodi da ga nitko od strane tuženika nije zvao vezano za ovaj slučaj, nitko se od njih nije kod njega raspitivao i nisu ga kontaktirali, da sa Joškom o Ostaviteljčinoj izjavi u posljednjem njegovom kontaktu s njom, nije

ništa kazao, nije mu priopćio sadržaj Aninim riječi, nije o tome posebno vodio računa, a da ga je Joško prije odlaska kod javnog bilježnika nazvao i kazao mi da ću trebati dati izjavu kod javnog bilježnika i da mu je tada kazao što mu je Ostaviteljica točno rekla, odnosno što je točno rekla ispred njega.

8.3.11. Nadalje, na posebno pitanje pun. tužitelja svjedok navodi da ne zna je li Ostaviteljica registrirala to što joj je Joško kazao da idu na hitnu pomoć, da je Joško kazao na način da je ona to mogla čuti, da misli da je ona bila svjesna da Joško ide po prvu pomoć, iako ništa nije komentirala. Navodi da mu je Joško, kada mu je kazao da će biti pozvan kod javnog bilježnika radi izjave kazao da će pored njega kod javnog bilježnika na sudu za davanje izjave biti pozvana i gospođa koja je kod ove prigode bila i kod Ostaviteljice i u nazočnosti svjedoka, svjedok navodi da je to upravo ova gospođa Čikeš, navodi da on ovoj gospođi ime nije zapamtio, ali da ju je prepoznao jer se nije mnogo promijenila od tada niti od prije kada ju je sretao na autobusnom kolodvoru s Ostaviteljicom.

8.3.12. Na posebno pitanje pun. Tuženika, svjedok navodi da mu je Joško priopćio da će on biti pozvan kod javnog bilježnika i na sud radi izjave, a svjedok iskazuje sudu da je on osobno zaključio kako je Joško koji je u intenzivno dobrim odnosima sa gospođom Čikeš očito s njene strane informiran o ovoj oporuci i da su Joško i ova gospođa Čikeš zaključili i da bi mene trebalo predložiti radi saslušanja jer sam i ja bio tome nazočan. Navodi da mu se čini da je Joško svoje prijateljstvo sa svjedokinjom Čikeš prenio na sebe, da su njegov dojam da su gospođa Čikeš i Joško u prijateljskim odnosima i da ih je prije godinu dana sreo na splitskoj tržnici i da su oni tada prijateljski razgovarali, da Joško ima njen broj mobitela i da je stekao dojam da su u prijateljskim odnosima, a na posebno pitanje sutkinje je li Ana predmetne prigode tražila da joj se donese papir i olovka, svjedok navodi da za vrijeme dok je on bio tamo nije.

8.3.13. Na posebno pitanje sutkinje je li Nediljka Čikeš pitala Ostaviteljicu hoće li donijeti papir i olovku, da je Ostaviteljica kazala da donese, na pitanje je li to Nediljka Čikeš pitala da bi se napisala oporuka, svjedok navodi da je to točno, navodi da je Nediljka Čikeš otišla po stanu tražiti papir i olovku, da je došla sa nekim papirom i olovkom, ali da je u tom trenutku došao Jozo sa momcima iz prve pomoći i da to više nije bilo spominjano. Navodi nadalje, kako se situacija dolaskom tih momaka iz prve pomoći sa Joškom, u potpunosti promijenila i da nije bilo vremena napraviti pisanu oporuku, da se nakon toga dogodila ova situacija da je gospođa Čikeš Anu pitala ono što je prije iskazao i da je Ana ovo izjavila. Navodi da je gospođa Čikeš sjela sa strane Aninog kreveta prije toga, da je držala u ruci papir i olovku, da je on osobno bio na vratima sobe, da je Joško u tom trenutku bio u hodniku zgrade, ispred otvorenih vrata stana i otvorenih vrata spavaće sobe. Navodi da se može govoriti o sekundama intervala između ovoga što je Ana izgovorila vezano za nasljedstvo do pristupanja momaka iz hitne pomoći Ani i njihove zdravstvene intervencije. Navodi da je ove momke sa Joškom već čuo da dolaze na ulazna vrata stana, da su ih i čekali svi zajedno.

8.3.14. Na posebno pitanje pun. Tuženika, svjedok navodi da je ova soba u kojoj je Ana predmetne prigode ležala nekih 15-16 m², nekakva srednja veličina bračne sobe. Navodi da se on ne sjeća što je točno govorio pred javnim bilježnikom. Navodi da o ovom susretu kod Ostaviteljice niti uopće o ovom problemu nije nikada

razgovarao sa tužiteljicom Jelenom, a da je iskazao u svojim razgovorima i kontaktima sa tužiteljem Joškom. Navodi da je ove prigode kada ga je Joško pozvao u stan kod Ane bio u svom stanu u Splitu na Bačvicama i da je kod Ostaviteljica došao svojim automobilom.

8.4.1. Na ročištu za glavnu raspravu održanom dana 20. svibnja 2025. godine, izveden je dokaz saslušanjem Tužitelja, gdje je tužitelj Joško Radošević u bitnome naveo da je zajedno sa sestrom djeteta pokojnog brata Ostaviteljice, Petra, te da mu je otac preminuo 13. rujna 1991. godine, te da je tada bio star 11 godina, a da mu je sestra bila u Domu za nezbrinutu djecu, te da je Ostaviteljica stalno dolazila kod njih u Dugopolje, posjećivala sestru u domu, te im pomagala na svaki mogući način, brigom i financijski. Da je Ostaviteljica bila jako pogođena smrću njegovog oca, te da je uvijek govorila da od tada ima samo njega i njegovu sestru i da će sve svoje ostaviti njima, jer da je odnos Ostaviteljice s njenom sestrom Janjom bio kompliciran, te da 10 godina uopće nisu razgovarale, te da je Ostaviteljica govorila da sa njima nema ništa (Janjom i njezinom obitelji) te da ima samo njih, misleći na djecu njezina pok. brata Petra. Nadalje, tužitelj Joško Radošević navodi da je Ostaviteljica živjela u stanu iz točke 8.1. ovog obrazloženja, te da je ista imala zdravstvenih problema, da je čitavo vrijeme dolazio kod nje, brinuo se o njoj, bio u kontaktu s njezinom liječnicom, dr. Vituri, da joj je šećer znao biti 17. Da je Ostaviteljici u jednom trenutku kazao da bi se trebala javiti teti Janji (majci tuženika), no da je Ostaviteljica rekla da se njima ne želi javiti i da ima samo Tužitelje. Nadalje, svjedok navodi da je neposredno prije Ostaviteljicine smrti bio s njom u stanu, da je vidio da je ista loše i da je zvao hitnu pomoć, te da mu je teta tada rekla da zove Nediljku Čikeš i rođaka Jozu Rogošića, te kada su oni došli da je napustio stan kako bi sačekao hitnu pomoć. Nadalje, tužitelj navodi da kada je sa hitnom pomoći stupio u stan, da je Ostaviteljica ležala na krevetu u većoj sobi, da je Nediljka sjedila pored nje na krevetu, a da je Jozo stajao kraj okvira vrata te sobe. Da je nakon toga, Ostaviteljica odvedena u bolnicu, da sutradan kada ju je došao posjetiti da je spavala, ali da mu je doktor pritom rekao da joj nema spasa, te da su ga sutradan nazvali da mu je teta preminula, te da je nakon toga o istome obavijestio svu rodbinu i organizirao sahranu, te da mu je nakon sahrane prišla Nediljka Čikeš i rekla da je njoj i Jozu Rogošiću Ostaviteljica kazala da sve ostavlja Tužiteljima, te da je nakon toga razgovarao s Jozom i da je Jozo isto potvrdio.

8.4.2. S iskazom tužitelja Joška Radoševića se u cijelosti suglasila i tužiteljica Jelena Radošević, te je pritom navela da je od svoje treće godine živjela u Domu za nezbrinutu djecu u Splitu, Mileva Tomić, do polaska u školu, a nakon toga u Domu u Kaštelima, do svoje 18., godine, te da ju je Ostaviteljica cijelo vrijeme posjećivala, a da su tuženima nije imala nikakav kontakt, a da ju je teta Janja (majka tuženika) jednom posjetila u Domu u Kaštelima i da je to bio jedini kontakt iste s tetom Janjom, te da je nakon toga oko 8. razreda osnovne škole, preko Ostaviteljice znala da ista sa tetom Janjom nije u dobrim odnosima.

8.5. Na ročištu za glavnu raspravu održanom dana 20. svibnja 2025. godine, izveden je dokaz saslušanjem tužene ad.1. Gordane Vukasović, gdje je ista u bitnome navela, da Ostaviteljice i njena majke Janje nisu razgovarale neke 3 ili godine, jer Ostaviteljice nije njezinoj majci vratila iznos od 5.000,00 DEM, koje je Janja Ostaviteljici posudila za otkup stana iz točke 8.1. ovog obrazloženja, no da su se nakon toga pomirile i održavale kontakt. Nadalje, svjedokinja je navela da je zadnji

kontakt s Ostaviteljicom imala u kolovozu 2017. godine, kada je zajedno s istom čistila grob zajedničkih prednika. Da joj je za Ostaviteljčinu smrt javio rođak Joško Radošević, da je na sahrani Ostaviteljice bila samo ona od obitelji, da ne zna Nediljku Čikeš a da im je Jozo Rogošić zajednički rođak, te da joj je jedne prigode kada su biti zajedno u kući u Dugopolju, tužitelj Joško Radošević rekao da je novac za pogreb našao u stanu Ostaviteljice i da je od toga platio pogreb. Da joj je nakon sprovoda Ostaviteljice, kada je bila nasamo s tužiteljem Joškom Radoševićem, isti rekao da nije bio u dobrim odnosima s Ostaviteljicom, a što je kasnije tijekom rasprave imenovani strogo opovrgnuo.

9.1. Podneskom od 11. studenoga 2024. godine, Tuženi u cijelosti pobijaju iskaze Svjedoka usmene oporuke, iz točki 8.2.1. – 8.2.11. te 8.3.1. – 8.3.14. ovog obrazloženja, pritom problematizirajući iskaz svjedokinje Čikeš kao nelogičan neistinit i iskonstruiran u dijelu osobnih odnosa tužitelja Joška Radoševića i navedene svjedokinje, jer da bi iz iskaza Joz Rogošića proizlazilo da su isti bili u prijateljskim odnosima, te nadalje navodeći određene razlike u iskazu naveden svjedokinje dane pred javnim bilježnikom i pred sudom, u vezi toga tko ju je zvao u stan predmetne prigode, da li je ustanu bila nazočna žena koja je čistila, da li je je Ostaviteljica zamolila da ode po olovku i papir, te kada je došao i gdje je stajao svjedok Jozo Rogošić, te da je ista različito iskazivala, te da niti Jozo Rogošić pred bilježnikom nije naveo da je Ostaviteljica očitovala svoju posljednju volju.

9.2. Podneskom od 3. veljače 2025., Tužitelji pobijaju navode Tuženika dane u podnesku od 11. studenoga 2024. godine, te Tužitelji pritom životno, logički i argumentirano navode kako usporedbom iskaza saslušanih svjedoka danim u okviru ostavinskog postupka sa onima danim pred raspravnim sudom, da je vidljivo kako su iskazi Svjedoka usmene oporuke u pogledu bitnih stavki u cijelosti jednaki tj. istovjetni, a da svaka eventualna razlika koja bi se pojavila u pogledu iskaza može se pripisati proteku vremena između dvaju iskaza kao i dobi svjedoka, te da sama svjedokinja Čikeš u svojem iskazu navodi da je moguće da je zbog proteka vremena u pogledu nekih stvari drugačije iskazivala, međutim da takvo što je u cijelosti i razumljivo i logično, posebno ako se u obzir uzme protek vremena kao i okolnosti događaja tj. činjenica da je Ostaviteljica ispred nje umirala, a što je svakako izvanredan i šokantan događaj za bilo koju prosječnu osobu, te da iz iskaza imenovane i Joz Rogošića jasno proizlaze decidirane i detaljne informacije u pogledu okolnosti trenutka iskazivanja usmene oporuke ostaviteljice, te da su isti u svojim iskazima jasno ukazali kako je Ostaviteljica u više navrata za svojega života iskazala kako želi da njezina imovina po njezinoj smrti pripadne djeci pokojnog brata Petra, te da je navedeno i iskazala pred dvoje svjedoka i to u trenutcima netom prije svoje smrti i u strahu za vlastiti život, te da se suprotno navodima tuženika, radilo o izvanrednim okolnostima, da je Ostaviteljica u trenutku usmenog iskazivanja svoje oporuke subjektivno i objektivno bila u strahu za vlastiti život i imala je razloga vjerovati da će umrijeti, a što se i dogodilo u narednih nekoliko sati, a da činjenica da bi netko od svjedoka predlagao da se sačini pisana oporuka ni na koji način ne ukazuje da se ne bi radilo o izvanrednim okolnostima, već samo da su isti obzirom na izneseno od strane Ostaviteljice, kao potpuni laici u pogledu sastava i valjanosti određene oporuke, Svjedoci usmene oporuke htjeli njezinu volju zabilježiti te na taj način omogućiti istoj da ju i pisanim putem iskaže, vjerojatno vjerujući da će na taj način volja ostaviteljice biti očuvana kao i realizirana. Zaključno, Tužitelji posebno skreću pažnju na iskaz Joz Rogošića koji je jasno iskazao upravo o trenutku

Ostaviteljčinog iskazivanja posljednje volje, a što da su Tuženi u svojem podnesku u cijelosti ignorirali fokusirajući se samo na eventualne različitosti u iskazu svjedokinje Nediljke Čikeš, a sve navedeno pokušavajući kod suda stvoriti pogrešnu sliku o nepostojanosti kao i nevaljanosti oporuke.

10.1. Podneskom od 5. siječnja 2026., te 29. lipnja 2026., Tuženi u bitnome navode da iz iskaza Tužitelja (danih na ročištu od 20. svibnja 2025.) ne proizlazi da su postojale izvanredne okolnosti zbog kojih Ostaviteljica nije mogla oporučiti u kojem drugom obliku, te da se postojanje iznimnih prilika treba ocjenjivati prema trenutku navodnog davanja izjave koja predstavlja usmenu oporuku, da je iz iskaza tužitelja razvidno da je Ostaviteljica predmetne prigode bila u mogućnosti izjaviti pisanu oporuku pred svjedocima, da tužitelji niti tvrde niti su pokušali pozvati neku od osoba koje su po zakonu ovlaštene sastaviti oporuku, da Tužitelji prilikom sastavljanja osmrtnice nisu pred bilježnikom naveli da Ostaviteljica ima sestru (Janju Vukasović – majku Tuženika), te da su netočni navodi da je Ostaviteljica za živote govorila da nema nikoga osim Tužitelja.

10.2. Podneskom od 17. lipnja 2026. godine, Tužitelji navode da su ispunjene sve zakonske pretpostavke iz članka 37. stavka 1. Zakona o nasljeđivanju (NN 48/03, 163/03, 35/05, 127/13, 33/15), odnosno da je Ostaviteljica

- bila sposobna za rasuđivanje a što da proizlazi iz iskaza obaju svjedoka, gdje je svjedokinja Čikeš navela da je Ostaviteljica bila „*pri punoj svijesti, svega svjesna*” te da je svoju volju izrekla „*čisto, glasno i jasno*”, a da je svjedok Rogošić jednako iskazao da je Ostaviteljica bila pri svijesti, a već da je pred javnim bilježnikom naveo da je ona, neposredno prije odvoženja u bolnicu, bila „*potpuno sposobna za rasuđivanje iako je trpila velike bolove*”.
- jasno i određeno očitovala posljednju volju, a što proizlazi iz iskaza svjedokinje Čikeš gdje ista navodi da je Ostaviteljica rekla da „*ostavlja sve što ima bratovoj doci, nikome drugome*”, a prema iskazu svjedoka Rogošića izrijeком je kazala: „*Ja sve ostavljam djeci pok. brata Petra.*” te da dakle, nije riječ o najavi buduće oporuke niti o uvjetnom kazivanju, već o očitovanju posljednje volje u sadašnjem vremenu, izrečenom onoga časa kada oporučiteljica pisanu oporuku više nije mogla sastaviti.
- da su bila prisutna dva istodobno nazočna svjedoka, svjedokinja Čikeš u sobi i svjedok Rogošić na vratima te iste sobe, te da su obje osobe istodobno u smislu čl. 37. st. 1. i čl. 38. ZN prisustvovalе izjavi i razumjele ju, a okolnost da je svjedok Rogošić stajao na pragu sobe ne dovodi u pitanje njegovu nazočnost – da zakon traži istodobnu prisutnost dvaju svjedoka koji čuju i razumiju oporučiteljevo očitovanje, a upravo da je to ovdje bio slučaj.
- da su izvanredne okolnosti – akutno pogoršanje, neposredan dolazak hitne pomoći i predosjećaj skore smrti, odnosno da središnja okolnost ovoga predmeta – ona konkretna, a ne apstraktna – jest ta da je Ostaviteljica svoju posljednju volju izrekla u trenutku akutne, neposredne životne ugroze, kada je objektivno više nije bila u mogućnosti oporučiti ni u jednom drugom obliku i kada je očito i sama smatrala da umire, te da je riječ o tipičnom, gotovo udžbeničkom primjeru izvanrednih okolnosti iz čl. 37. st. 1. ZN, koji se

ostvaruje u dvjema istodobno ispunjenim sastavnicama – objektivnoj i subjektivnoj.

Nadalje, Tužitelji predmetnim podneskom navode da se objektivna sastavnica izvanrednih okolnosti sastoji u tome da je Ostaviteljica bila dugo bolesna, da se predmetnog dana njezino stanje naglo i dramatično pogoršalo do životne ugroze, da je ista kako je iskazao tužitelj ad. 1, jedva disala i više nije kontrolirala fiziološke potrebe, zbog čega je njezina liječnica nakon uvida u nalaze naložila da se zove hitna pomoć, te da je Ostaviteljica posljednju izrekla upravo u tom uskom razmaku – prije nego što su djelatnici hitne pomoći ušli u stan i preuzeli je, dok je, dakle, hitna pomoć već dolazila po nju, Ostaviteljica da objektivno nije imala nikakve mogućnosti pozvati i pričekati suca ili javnoga bilježnika niti sastaviti pisanu oporuku, te da je svaki drugi, redoviti oblik oporučivanja u tom trenutku bio objektivno neostvariv, te da sve navedeno predstavlja izvanrednu okolnost u smislu članka 37. stavka 1. ZN-a, a da je isto potvrdio i Vrhovni sud Republike Hrvatske u presudi poslovni broj Rev 351/2017-2 od 11. siječnja 2023., zauzevši stajalište da – kad je oporučitelju, koji se osjećao loše, pozvana hitna pomoć te je ubrzo nakon prijevoza u bolnicu preminuo postoje upravo izvanredne okolnosti koje dopuštaju usmeno oporučivanje, dok da bi subjektivna sastavnica oporučiteljičin predosjećaj skore smrti a što da je potvrdio i svjedok Rogošić navevši da je bila blijeda i da je „*vidio da se bliži njen kraj*”, te da je o posljednjoj volji izrečenoj u uvjerenju o skoroj smrti, koja je doista i nastupila jer da je Ostaviteljica preminula za svega dva dana, 3. ožujka 2018, te da je takav predosjećaj smrti izvanredna okolnost, a što da je potvrđeno i praksom Vrhovnoga suda u presudi Rev 351/2017-2 gdje VSRH izrijekom navodi da i „subjektivni odnos oporučiteljice prema sebi i svome objektivnom stanju” čini izvanredne prilike. Nadalje, predmetnim podneskom tužitelji navode da usporedbom obaju iskaza svakoga svjedoka, kao i iskaza svjedoka međusobno, razvidno da su oni u svim odlučnim činjenicama istovjetni te da su svjedoci svoje iskaze dali posve neovisno, razdvojeni s gotovo šest godina, pa da upravo njihova podudarnost u bitnome dodatno potkrepljuje istinitost iskaza istih, te da se iskazi podudaraju u svim odlučnim činjenicama

10.3. Podneskom od te 29. lipnja 2026., Tuženi ponovno u bitnome osporavaju iskaz svjedokinje Čikeš, pritom navodeći da iskaz iste koji je dala pred javnim bilježnikom 2018. ima veću vremensku autentičnost, jer je iskaz bliže trenutku eventualnog relevantnog događaja, te da je sjećanje svjedoka svježije a mogućnost naknadnog utjecaja na svjedokinju manji, osporavaju njezin iskaz pred sudom gdje je navela da ne zna je li izjava Ostaviteljice djelovala kao oporuka nekoga tko to želi priopćiti prije smrti, propituju njezin odnos s tužiteljem Joškom Radoševićem a u kontekstu iskaza svjedoka Joze Rogošića koji je naveo kako misli da su isti u prijateljskim odnosima, osporavaju tko je zvao Svjedoke usmene oporuke, Ostaviteljica ili Joško Radošević, a osporavaju i tvrdnje Tužitelja da je Ostaviteljica živjela još dva dana nakon što je otišla u bolnicu.

11.1. Sud je prihvatio iskaze Svjedoka usmene oporuke sadržane u točkama 8.2.1. – 8.2.11. te 8.3.1. – 8.3.14. ovog obrazloženja i poklonio im vjeru, ocjenjujući ih iskrenim, životnim i uvjerljivim, međusobno suglasnim, jer smatra da su isti iskreno i detaljno iskazivali o životnim prilikama Ostaviteljice i svim okolnostima koje su dovele izjavljivanja usmene oporuke pred svjedocima od 1. ožujka 2018. godine.

11.2. Sud je nadalje prihvatio i iskaze Tužitelja sadržane u točki 8.4.1. i 8.4.2. ovog obrazloženja, kao iskrene, životne i uvjerljive, međusobno suglasne, jer smatra da su isti iskreno i detaljno iskazivali o životnim prilikama Ostaviteljice i svim okolnostima koje su dovele izjavljivanja usmene oporuke pred svjedocima od 1. ožujka 2018. godine.

11.3. Iskaz tužene ad.1. Gordane Vukasović, sadržan u točki 8.5. ovog obrazloženja, sud je prihvatio samo u pogledu okolnosti razjašnjenja životnih prilika Ostaviteljice i njezinog odnosa sa pokojnom sestrom Janjom Vukasović, dok navedena svjedokinja nije imala nikakvih saznanja o predmetu spora, što je i logično s obzirom na činjenična i pravna pitanja koja su se postavila u ovoj parnici, a pobliže opisana u točki 4. ovog obrazloženja.

12. Prema odredbi čl. 37. st. 1. ovdje važećeg Zakona o nasljeđivanju ("Narodne novine", br. 48/03., 163/03., 35/05., 127/13. i 33/15. - dalje: ZN) oporučitelj može očitovati svoju posljednju volju usmeno pred dva istodobno nazočna svjedoka samo u izvanrednim okolnostima zbog kojih nije u stanju oporučiti ni u jednom drugom valjanom obliku, dok prema st. 2. istoga članka usmena oporuka prestaje vrijediti kad protekne 30 dana od prestanka izvanrednih okolnosti u kojima je napravljena.

13. Primjenjujući citirane odredbe u ovoj pravnoj stvari, sud nalazi da su u konkretnom slučaju bile ispunjene pretpostavke za valjanost usmene oporuke Ostaviteljice, kojom je svu svoju imovinu ostavila Tužiteljima, no prije objašnjenja spornih pitanja, sadržanih u točki 4. ovog obrazloženja, valja još jednom prikazati okolnosti života Ostaviteljice i njezin odnos prema majci Tuženika, kako bi se dobila kompletna slika životnih prilika Ostaviteljice.

14. Dakle, prije svega treba utvrditi da je Ostaviteljica bila u braku u kojem nije bilo djece, te da je imala brata Petra (oca Tužitelja) koji je preminuo 13. rujna 1991. godine i sestru Janju (majku Tuženika), s kojom nije bila u dobrim odnosima i nisu razgovarale jer su bile u lošim odnosima u vezi novca kojeg je Janja posudila Ostaviteljici za otkup stana, pobliže opisanog u točki 8.1. ovog obrazloženja, a koje novce joj Ostaviteljica po svemu sudeći za života nije vratila. Nadalje, s obzirom da joj je brat preminuo, zaista se životno i logično može prihvatiti tvrdnja Tužitelja da je Ostaviteljica prema istima pokazivala osobitu privrženost i naklonosti (Joško je ostao bez oca s 11 godina, a Jelena je od 3 do 18 godine živjela u domu), da je o istima brinula, te da su isti brinuli o njoj, osobito uzevši u obzir da Tuženi žive u Zagrebu i nisu imali kontakt s Ostaviteljicom s obzirom da je njihova majka Janja bila posvađana dugi niz godina s Ostaviteljicom. Da je svemu tome tako, najbolje svjedoči iskaz njihovog zajedničkog rođaka Joze Rogošića (starog 60 godina, sveučilišni profesor), koji je izvrsno poznao obiteljske prilike, pritom sam navodeći da je Ostaviteljica imala težak karakter i svadljive naravi i da je bila sklona uvredama, stoga je tim više lako izvesti zaključak s obzirom da je Ostaviteljica bila posvađana sa sestrom Janjom oko navedenih novaca (a što je potvrdila u svom iskazu i tužena ad.1.), da je tim više i još kao osoba bez djece, imala kako je već navedeno, osobitu privrženost i naklonost prema Tužiteljima, osobito prema Jošku Radoševiću kao jedinom muškom nasljedniku njezinog pok brata Petra (a bili su patrijahalna obitelj po iskazu Joze Rogošića) jer su isti de facto odrasli bez roditelja i brinuli se o njoj za njezina života, a što Tuženi teško da su mogli raditi jer su živjeli u Zagrebu i nisu imali kontakt s Ostaviteljicom, a niti je Ostaviteljica htjela imati kontakt s istima.

15. S obzirom na navedeno u točki 14., a u odnosu na prvo sporno pitanje, točnije pitanje da li je Ostaviteljica dana 1. ožujka 2018. godine u popodnevnim satima iskazala usmenu oporuku pred Svjedocima usmene oporuke, kojom je svu svoju imovinu ostavila Tužiteljima, a sve prije nego što ju je skupila hitna pomoć i odvela u bolnicu, a u kojoj je preminula dva dana kasnije, točnije 3. ožujka 2018. godine, ovaj sud u cijelosti prihvaća iskaze svjedoka sadržane u točkama 8.2.1. – 8.2.11. te 8.3.1. – 8.3.14. ovog obrazloženja i poklonio im je vjeru, ocjenjujući ih iskrenim, životnim i uvjerljivim, međusobno suglasnim, jer smatra da su isti iskreno i detaljno iskazivali o životnim prilikama Ostaviteljice i svim okolnostima koje su dovele izjavljivanja usmene oporuke, osobito jer su oboje na zapisnik pred ovim sudom izjavili da je Ostaviteljica izjavila da sve što ima ostavlja djeci svog pokojnog brata Petra, da su oboje bili prisutni kada je isto izjavila (Nediljka Čikeš je sjedila do nje na krevetu a Jozo Rogošić je bio naslonjen na ulazna vrata), da je bila pri punoj svijesti i pameti, svega svjesna i sposobna za rasuđivanje (pričala je s Nediljkom Čikeš o sezoni a Jozu Rogošića je pitala kako mu je otac), no da je pritom ipak bila u teškom fizičkom stanju, blijeda i malaksala, a što je i razumljivo s obzirom na njezino zdravstveno stanje (visoki šećer i problemi sa srcem), slijedom čega sud utvrđuje da je Ostaviteljica izjavila naprijed navedenu usmenu oporuku.

16. U odnosu na drugo sporno pitanje, točnije pitanje da li su egzistirale izvanredne okolnosti kada je Ostaviteljica dana 1. ožujka 2018. pred Svjedocima usmene oporuke iskazala svoju usmenu oporuku kojom je svu svoju imovinu ostavila Tužiteljima, ovaj sud ponovno navodi i prihvaća iskaze svjedoka sadržane u točkama 8.2.1. – 8.2.11. te 8.3.1. – 8.3.14. ovog obrazloženja ali i iskaz tužitelja Joška Radoševića sadržan u točki 8.4.1. ovog obrazloženja, jer je životno i logično da kada po nekog dolazi vozilo hitne pomoći, a da je prethodno doktorica Vituri isto naložila (a koja je pak najbolje upućena u njezino zdravstveno stanje), te da je osoba slaba i malaksala (loše diše, visok puls, nije mogla kontrolirati fiziološke potrebe), da ne može u tim trenutcima pisanim putem pisati očitovanje svoje posljednje volje, niti da isto može izjaviti pred sudom ili javnim bilježnikom, jer naprosto nema vremena da se isto napravi, u pitanju su bile minute od zvanja do dolaska hitne pomoći, a koja izvanrednost se nažalost najbolje očitovala u činjenici da je Ostaviteljica preminula niti dva dana nakon što je hospitalizirana. Dakle, s obzirom na sve navedeno u ovom obrazloženju, a osobito uzimajući u obzir navode Tužitelja sadržane u podnesku od 17. lipnja 2026. godine, pobliže opisani u točki 10.2. ovog obrazloženja, ovaj sud utvrđuje da su egzistirale izvanredne okolnosti dana 1. ožujka 2018. godine, kada je Ostaviteljica pred Svjedocima usmene oporuke očitovala svoju posljednju volju, a u odnosu na koje okolnosti ovaj sud još jednom upućuje na cjelokupan život Ostaviteljice pobliže opisan u točki 14. ovog obrazloženja.

17. U odnosu na sve prigovore Tuženika u ovoj pravnoj stvari sadržane u odgovoru na tužbu, te u podnescima od 11. studenoga 2024., 5. siječnja 2026. i 29. lipnja 2026., u kojima isti u bitnome problematiziraju iskaz svjedokinje Čikeš kao nelogičan neistinit i iskonstruiran u dijelu osobnih odnosa tužitelja Joška Radoševića i navedene svjedokinje, jer da bi iz iskaza Joz Rogošića proizlazilo da su isti bili u prijateljskim odnosima, te nadalje navodeći određene razlike u iskazu naveden svjedokinje dane pred javnim bilježnikom i pred sudom, u vezi toga tko ju je zvao u stan predmetne prigode, da li je ustanu bila nazočna žena koja je čistila, da li je je Ostaviteljica zamolila da ode po olovku i papir, te kada je došao i gdje je stajao svjedok Jozo Rogošić, te da je ista različito iskazivala, te da niti Jozo Rogošić pred

bilježnikom nije naveo da je Ostaviteljica očitovala svoju posljednju volju, tko je zvao Svjedoke usmene oporuke, Ostaviteljica ili Joško Radošević, a osporavaju i tvrdnje Tužitelja da je Ostaviteljica živjela još dva dana nakon što je otišla u bolnicu, za istaknuti jest da su iskazi Svjedoka usmene oporuke pogledu bitnih stavki, to jest u pogledu spornih pitanja sadržanih u točki 4 ovog obrazloženja u cijelosti jednaki, a što je pobliže opisano u točki 15. i 16. ovog obrazloženja, ponovno osobito uzevši u obzir cjelokupan život Ostaviteljice pobliže opisan u točki 14. ovog obrazloženja. Nadalje, svi prigovori Tužitelja u vezi pitanja tko je zvao hitnu pomoć, da li je svjedokinja Čikeš iskazala sadržaj oporuke pred javnim bilježnikom, da li je u stanu bila čistačica prije dolaska hitne pomoći, tko je ušao u stan s hitnom pomoći, da li je svjedok Rogošić vidio svjedokinju Čikeš da razgovara sa tužiteljem Joškom Radoševićem, te da je isti stekao da su u prijateljskim odnosima, nisu vezani za izvanredne okolnosti pod kojima je Ostaviteljica iskazala svoju volju, pa tako Tuženi se niti jednom rečenicom u navedenim podnescima ne osvrću na zdravstveno stanje Ostaviteljice, činjenicu da je preminula dva dana nakon što ju je hitna pomoć odvela u bolnicu (isto osporavaju podneskom od 29. lipnja 2026., zadnja stranica, 6 pasus od dna stranice), loš odnos koji je imala s njihovom majkom, već samo inzistiraju na činjenicama koje se sporedne prirode i naravi s obzirom na sporna pitanja sadržana u točki 4. ovog obrazloženja, stoga je sve primjedbe istih na iskaze Svjedoka usmene oporuke valjalo odbaciti kao neosnovane.

18. Sud se osobito želi referirati na činjenicu da Tuženi problematiziraju odnos tužitelja Joška Radoševića i Nediljke Čikeš, pritom sud navodi da je sasvim normalno i razumljivo da ako se dvoje ljudi koji su u dobrim odnosima negdje susretne, da će porazgovarati, osobito nakon iskustva koje su oboje proživjeli na dan 1. ožujka 2018. godine i činjenicu da su bili bliski sa Ostaviteljicom. Stoga ovaj sud niti u jednom trenutku nije posumnjao, a opet ukazujući na cjelokupan život Ostaviteljice pobliže opisan u točki 14. ovog obrazloženja, ali i iskaz Nediljke Čikeš, da bi tužitelj Joško Radošević na bilo koji način utjecao na iskaz Nediljke Čikeš, dan pred ovim sudom, a u odnosu na sporna pitanja iz točke 4. ovog obrazloženja, tim više što mu je (Jošku) Nediljka Čikeš odmah na sprovodu Ostaviteljice, priopćila njezinu posljednju volju, a što je tužitelju Jošku Radoševiću, također na sprovodu potvrdio i Jozo Rogošić, stoga je jasno da Joško Radošević nije imao nikakvog razloga da utječe na iskaz Nediljke Čikeš.

19. Radi svega naprijed navedenog odlučeno je kao u točki I., izreke ove presude.

20. Tijekom trajanja postupka, sud je rješenjem pod poslovnim brojem P-1006/20 od 12. listopada 2022. godine, odredio prekid postupka jer je tuženik ad1., Miljenko Vukasović preminuo, te je isti nastavio rješenjem pod poslovnim brojem P-1006/20 od 2. studenoga 2022. godine, sa ovdje Tuženima.

21.1. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st.1. ZPP-a, te na odredbama Tarifnog broja 7., 8., 9. i 52, Tarife o nagrada i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne Novine“ br. 138/2023, dalje u tekstu: Tarifa)

21.2. Sud je obistinio (s obzirom na prvotni v.p.s. od 50.000 kuna – 6636,14€ po fiksnom tečaju konverzije od 1. siječnja 2023.) Tužitelju trošak:

- sastav tužbe od 19.3.2020., od 110 bodova (Tbr. 7/1 Tarife),

- sastav podneska od 3. veljače 2025. i 17. lipnja 2026., po 110 bodova (Tbr. 8/1 Tarife obrazloženi podnesak), odnosno 220 bodova
- zastupanje na ročištima od 6. veljače 2025. i 30. lipnja 2026. po 60 bodova za svako ročište (Tbr. 9/2, nije se raspravljalo o glavnoj stvari), odnosno 120 bodova
- zastupanja na ročištima održanim dana 23. ožujka 2025., 18. listopada 2023., 20. veljače 2024., 28. svibnja 2024., 20. studenoga 2024., 20. svibnja 2025. i 24. srpnja 2026. godine, po 110 bodova za svako ročište (Tbr. 9/1 Tarife), odnosno 660 bodova

čiji zbroj daje zbroj od 1100 bodova, a što uz vrijednost boda od 2,00 EUR daje ukupan iznos od 2.200,00 EUR, a na ovaj iznos valjalo je dodati i 25% PDV-a u iznosu od 550,00 EUR, što zbrojeno daje iznos od 2.750,00€.

21.3. Tužiteljima trošak pristojbe tužbe nije priznat jer istu prilikom podnošenja tužbe u ovoj pravnoj stvari, točnije 19. ožujka 2020. godine, nisu ni platili, dok im je valjalo priznati trošak pristojbe presude u iznosu od 186,36€.

21.4. Iznosi iz točke 21.2. i 21.3. ovog obrazloženja, daju zbroj od 2.936,36€, Tuženi su obvezni isplatiti Tužitelju zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, koje teku od 14. rujna 2026. godine do isplate.

U Splitu, 14. rujna 2026.

SUDAC

KREŠIMIR MEIĆ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave iste. Žalba se podnosi nadležnom županijskom sudu, a putem ovog suda u tri primjerka.

Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

DNA:

- pun. tužitelja
- pun. tuženika
- u spis

Broj zapisa: **9-3088d-1b033**

Kontrolni broj: **0c7ff-78580-f552b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.